

Programma, Quo Decanus & Professores Facultatis Medicae, Ad Exequias ... Dn. D. Johannis Bacmeisteri, Medicinae & Mathematicum Professoris celeberrimi, Facultatis suae Senioris gravissimi, meritissimi, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos peramanter & officiose invitant : [P.P. sub sigillo Facultatis Medicae, 24. Februari 1686.]

Rostochi[i]: Weplingius, [1686]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746583133>

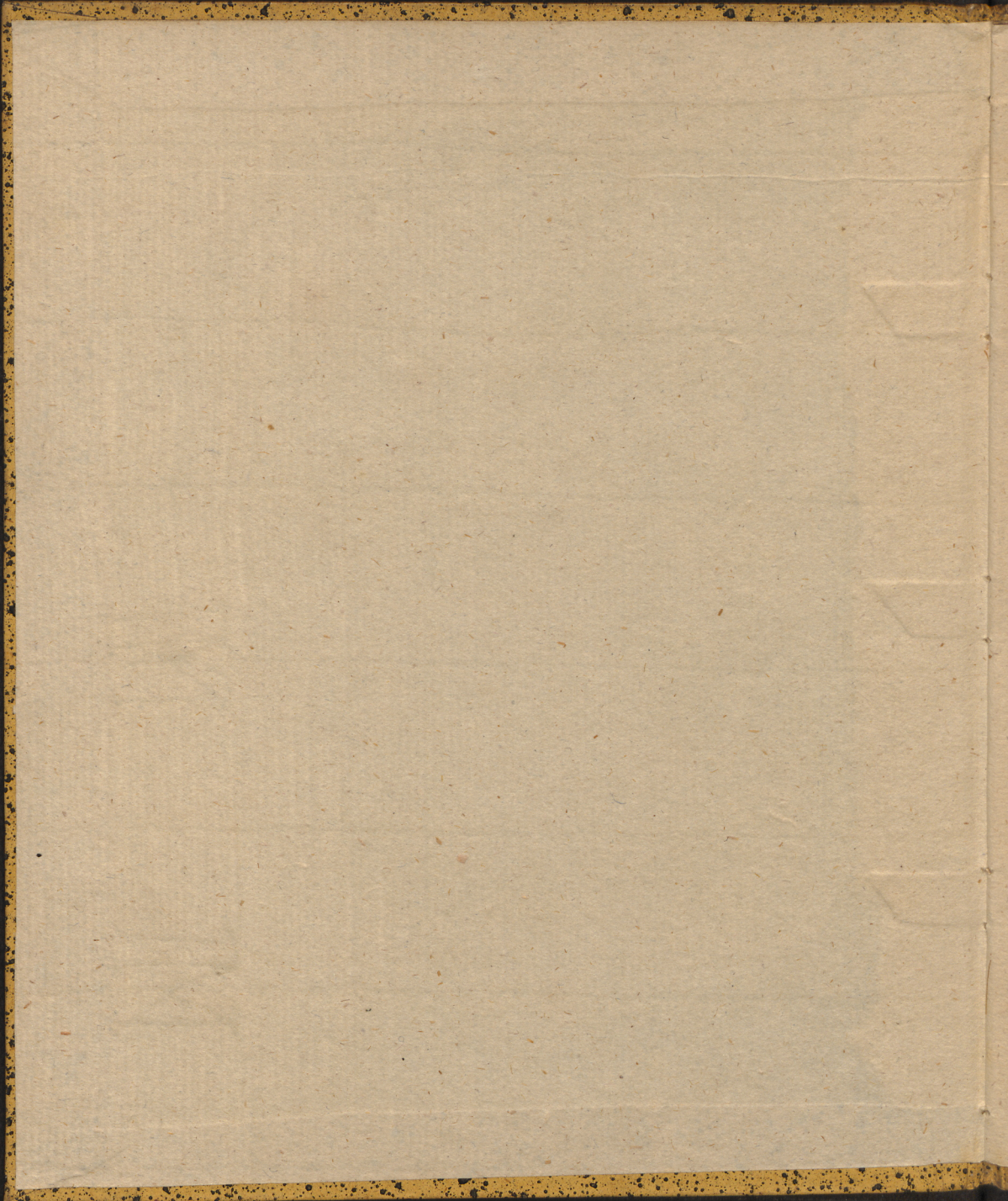
Druck Freier Zugang

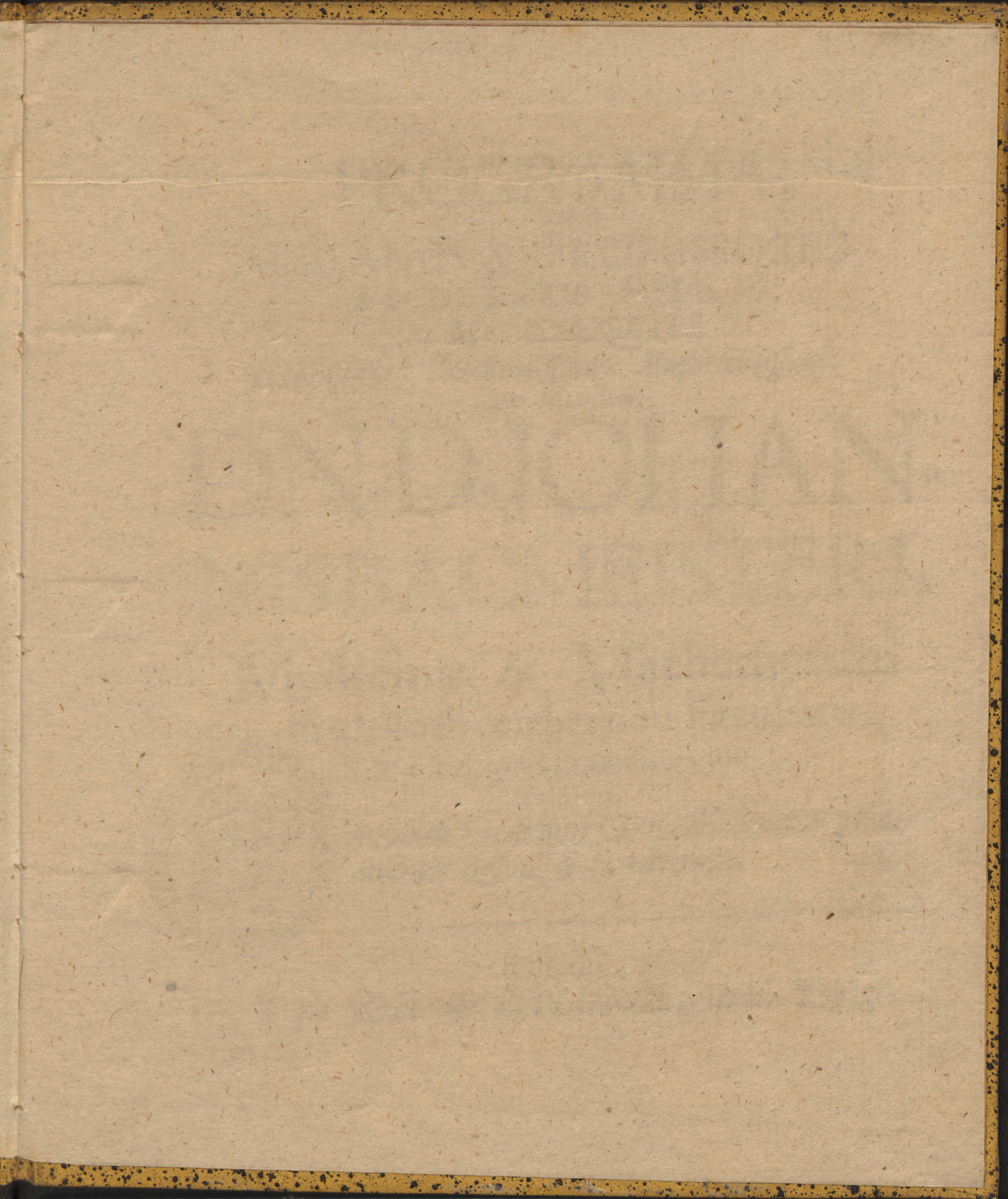

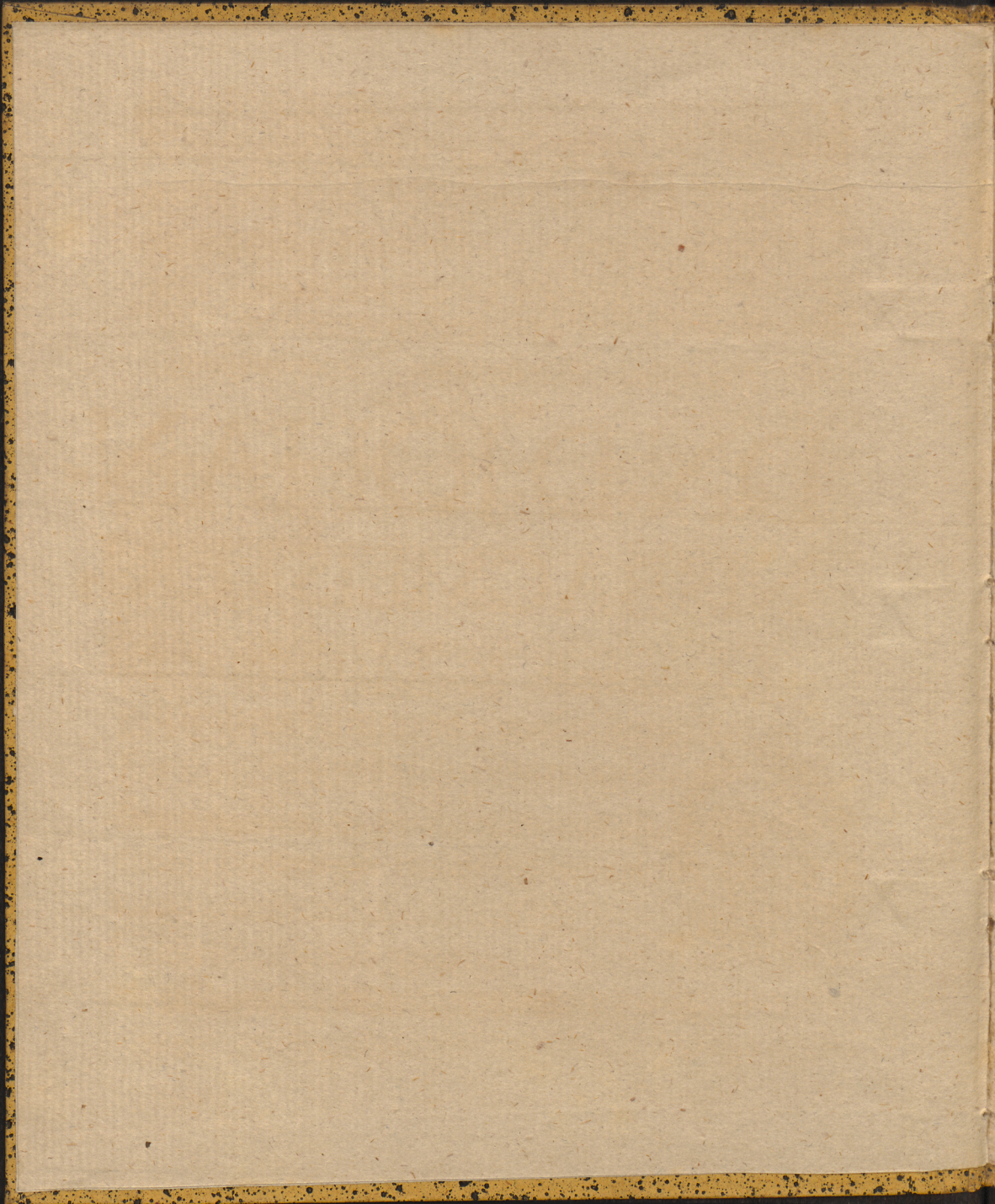
Fac. med.,
in ^{oh} J. Bacmeister. *J*

R. 1686.

32.

PROGRAMMA, 20.

²⁷⁰
DEGANUS & PROFESSORES
FACULTATIS MEDICÆ,
AD EXEQVIAS

*Nobilissimi, Excellentissimi, Experientissimi,
nunc beatissimi,*

DN.D. JOHAN-
NISBACMEISTERI,

Medicinæ & Mathematicum
Professoris celeberrimi, Facultatis

suz Senioris gravissimi, me-
ritissimi,

*omnium Ordinum Cives Academicos per a-
manter & officiosè invitant.*

Rostochl,

Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

S. P.

Annis & canicie obf-
tus, curis tandem, & laboribus
& senio confectus, Veneran-
dus Facultatis nostræ SENIOR;
Experientissimus DN. D. JOHANNES
BACMEISTERUS, Academiae Profes-
sor famigeratissimus, Collega noster de-
sideratissimus, postquam ad ultimum vi-
tæ halitum egregia vitæ sinceritate, mul-
tisqve meritis inclaruisset, fatis concessit
feliciter! Nobis tanto acerbior profecto
mors ejus, quanto majora merita nostri
Seni-

Senioris ac virtus fuit, Quæ ut inexplicabilis ferè est, & nunquam commendari satis pro dignitate potest, ita navanda nobis sedulò hæc opera, ut cujus meritis & incredibili bonitati nullæ unquam sufficiant laudes, ejus tueamur sanctè memoriam tamen, nec minoribus definiamus circulis, quam ipsa diffunditur æternitas. Qui, cum incredibili fide, prudentia, studio, non tantum curaverit Academiæ res, verum in melius quoque provehere semper allaborarit; qui tot cujuscunque fortunæ & conditionis homines, summos, imos, proceres, cives ægros ac fessos, & ultima metuentes, salutari levarit ope, & ex ipsius mortis propemodum faucibus ereptos, vitæ & luci restituerit. Quanto non modo præsidio & bono, verùm & ornamento ac lumine hæc Academia, hæc civitas privata orbataque est! In factitanda Medicina, ita semper versatus est, ut ne-

59p

) 2

scias

scias magisne fidem & cautam illam pro-
videntiam, quam facilitatem ejus, ac
promptitudinem benignam, celebrare o-
porteat. Nemini enim nunquam ejus
non patuere fores, & uti admittebat quos-
vis comiter, ita omnes studiosè consilio
juxta ac ope adjutabat. Parum sollicitus,
quid sibi mercedis aut lucri inde speran-
dum. Quo fiebat, ut nunquam non e-
jus ædes magna hominum turba, qui o-
pem salutemque peterent, celebrarentur.
Quibus omnibus pro virili sua perpetuo
studebat consulere, ut sæpius sibi ipsi ac
valetudini consuleret male, eorumque ne-
cessitates magis quam suam ipsius respi-
ceret salutem. Et profecto naturam & ori-
gine aliter esse, non poterat hæreditariò,
nisi pius, justus, religiosus, ingeniosus, pru-
dens, officiosus, laboriosus, virtuosus, ta-
cilis, mansuetus, humanus, affabilis: ex
præclarissima enim Bacmeisteriana famâ-
que

quæ illustri profapia oriundus, quæ non nisi tales generavit Aristides, tam Theologos quam Medicos æstimatissimos, Hos gloriosos generis autores, omnemque beati Senioris vitæ historiam, Magnificus DN. RECTOR more solito plenius recenserebit. Erat in ipso nostro Beato Candor incredibilis, inusitata & æquitas; ab altercationibus item, quàm alienus fuerit, nemo est, qui ignoret. Erat, lenis, humanus, comis, abhibens omnem terrorem à vultu, non morosus & difficilis, sed jucundus, & temperata gravitate affabilis, & quod supra dixi, aliorum utilitatis si quisquam studiosissimus, & id etiam sæpe suo cum damno. Jam quid de pietate dicam, summa illa & nihil quicquam in speciem ficta? Quid de aliis innumeris item, quæ adhuc expendenda essent?

Morbus, quo Beatus noster Senior occubuit, non unus fuit, verum ex tribus malitiosè & capitaliter complicatus, eoque nomine periculosus & lethalis. Primus, Senectus fuit, quæ morbus est, quo plerique tandem consumuntur, succumbunt & expirant Senes: illa enim cum aliis quibusvis invaletudinibus communem habet causam & formalitatem, in qua omnes conveniunt morbi. Non naturales solummodo actiones exercendi impotentia Senium, est, verum etiam vitales & animales, à præternaturali Spirituum & organorum dispositione dependens.

Laborat senile corpus, non modo in temperie frigida
 & sicca, sed sæpe etiam humida, catarrhosa, non
 raro febrili calidâ. Cum primis autem pleriqve Se-
 nes ex jactura calidi innati, humidî radicalis, nec non
 influentis defectu deficiunt & naturali morte mori-
 untur. Hinc familiares ipsis sunt ἀρεσφία, κρηξία, ἀνορε-
 ξία, δυσρεξία, ἀνψία, βραδυανψία, virium debilitas, tremor,
 vigilæ, memoria labilis, aliâq; quam plurima Senectu-
 tis incommoda & imbecillitates. Alter, quo aliquot
 haecenus annis colluctatus est Beatus noster Colle-
 ga, Hemicrania fuit contumacissima, acerrima, quæ
 nullis plenè cedere, etiam generosissimis remediis
 voluit, suspendi tantū potuit. Sæpenumero adeò exa-
 cerbati & exquisiti fuerunt dolores, ut lecto eum af-
 figerent, & fractis viribus de salute ipsius & vita du-
 bitare juberent. Causa contumacissima hujus mali,
 liquor erat sulphureo-mercurialis, ingrata dulcedi-
 ne imbutus, ori, palato, faucibus inimicus, dentibus
 etiam, quos vacillantes, quosdam defluentes redde-
 bat, infensus, ille levi causa irritatus exasperabatur, &
 sæpissime gravissimâ inferebat symptomata, dolores
 vigilias, langviores, virium dejectiones. Aliquot
 ante obitum diebus cum impetu adeò ferino in fau-
 ces, linguam, pulmones, præcordia irruerat, ut rau-
 cum, dein ἀσπυρον, asthmaticum, tandem cum sterto-
 re ὀρθότρονον cum redderet, quæ haud obscura lethar-
 litatis

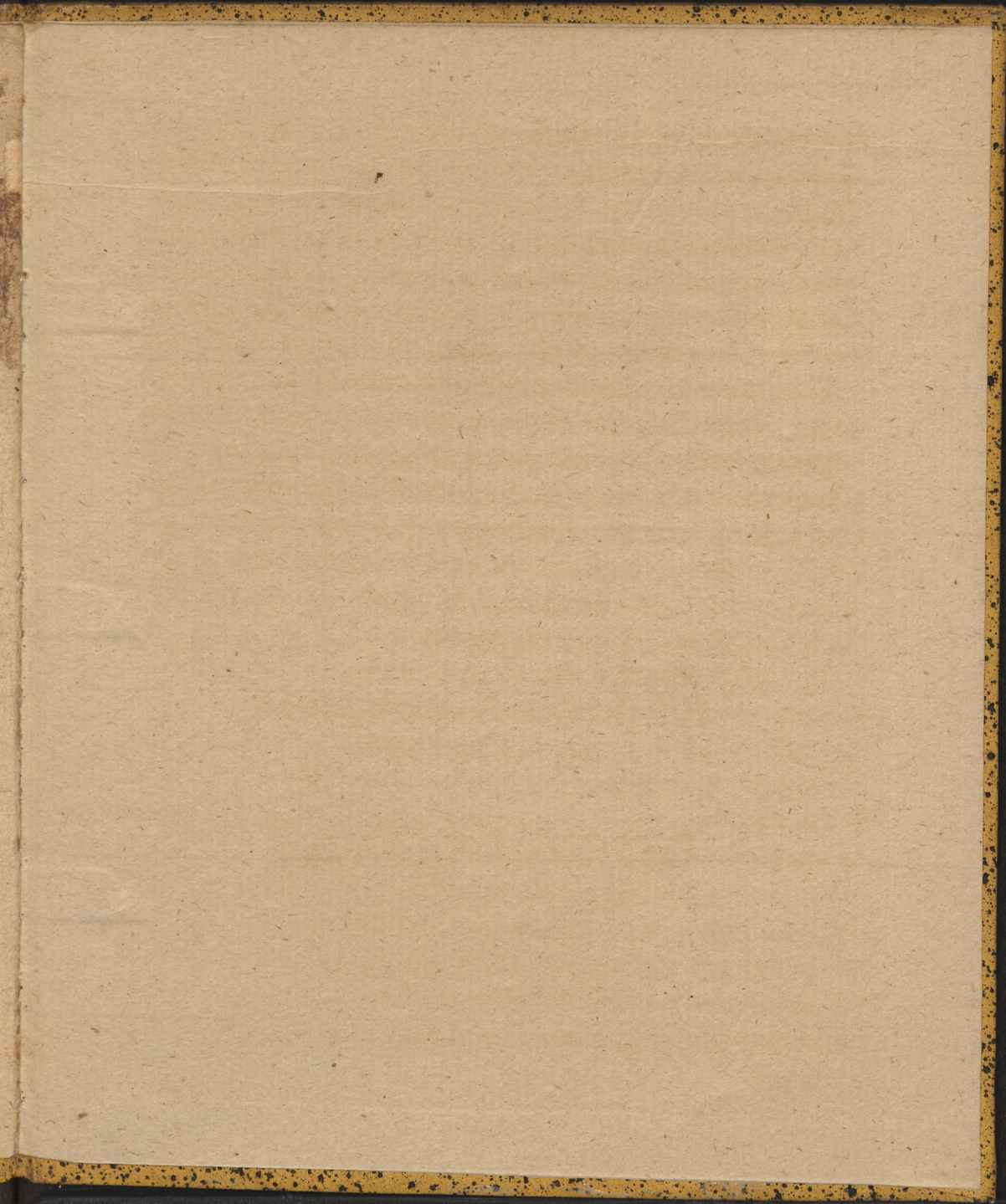
nitatis præbebant indicia. Tertium malum in obitu
tum beati nostri Professoris conspirans, Nephriticum
erāt, ex crassa pituita & viscida mucilagine renes op-
pilante, orta, quod non tantum continuis suis dolo-
ribus, & sub sequentibus aliis sibi individuīs sympto-
matibus, *duresca*, interdum *ixuria*, exiguum quod su-
pererat virium exinanivit, sed tandem planè exhau-
sit. Et hi fuerunt exitialiter complicati morbi, capi-
tales & conjurati hostes in interneccionem Beati no-
stri Senioris unanimiter conspirantes. Hunc finem
habuit desideratissimus noster Collega, qui propter
ingentes virtutes & præclarissima merita vel integra
secula vivere dignus, si parceretur naturæ lex, atque
id ipsum ei oneri forte non fuisset. Nam quorum-
quemque vita hodie non gravat? tot periculis, tot vi-
cissitudinibus atque calamitatibus exposita semper?
iis verò infesta præcipue, qui DEO pietatiqve ani-
mum ab seculo abduxerunt, in quo jam diu fuerat
Noster. Nam quanta pietas reverentiaque Numi-
nis in eo fuerit, iis præcipuè constat, qui interiorem
ejus vitam, & qualis erat domi, contemplati fuerunt.
Quoties amici eum nunc orantem, nunc psallentem,
sæpe & lacrymantem offenderunt. Nos lugemus
merito tanti Viri jacturam & obitum suis nobisque
sat acerbum; verum cum divinæ ita dispositioni, ca-
ducis eum & transitoriis hisce eximere, & parte me-
liore

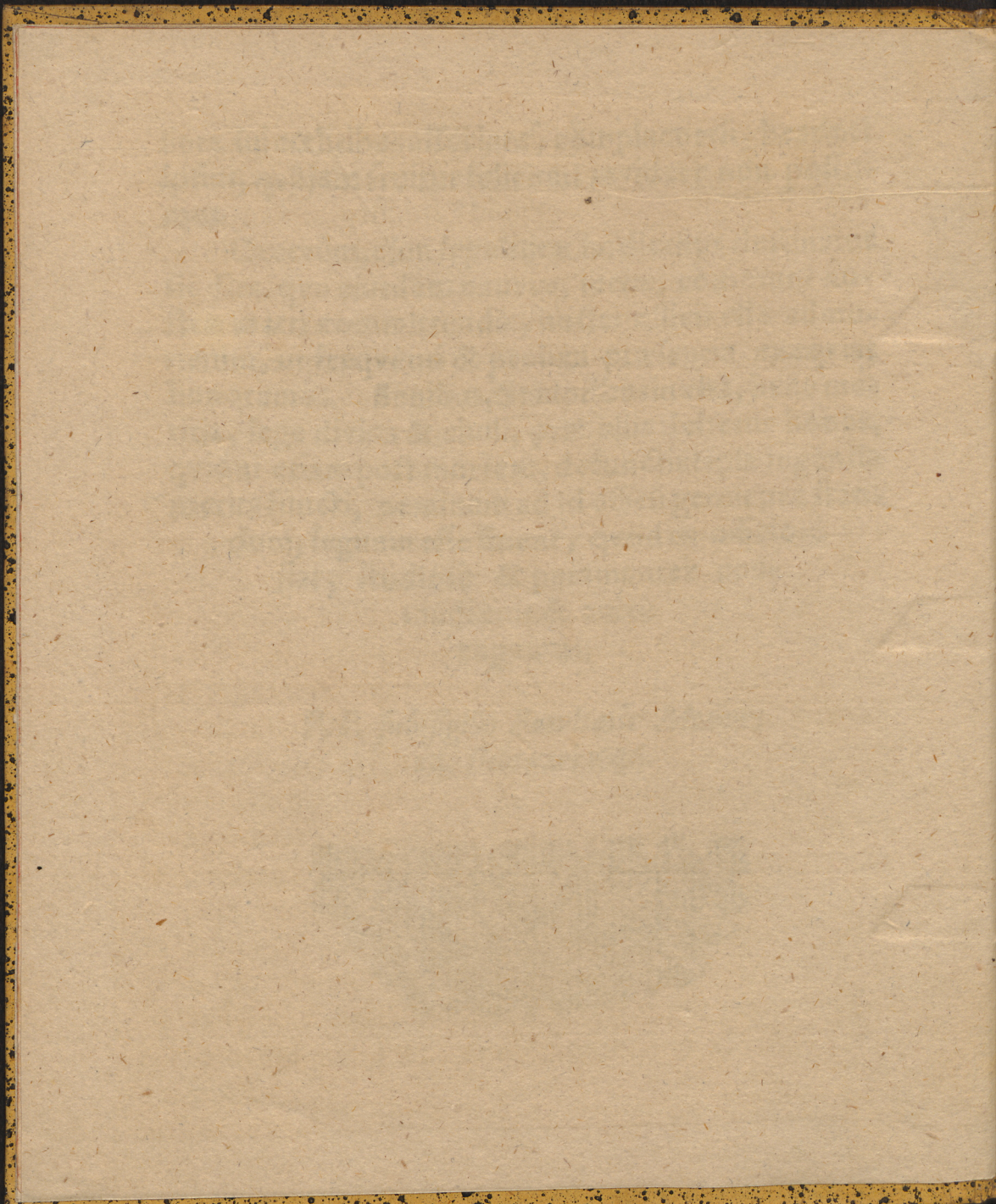
liore sui cœlitibus associare, eõmplacuerit, beatorum
ipsum, quã jam fruiur felicitati invidere non possu-
mus.

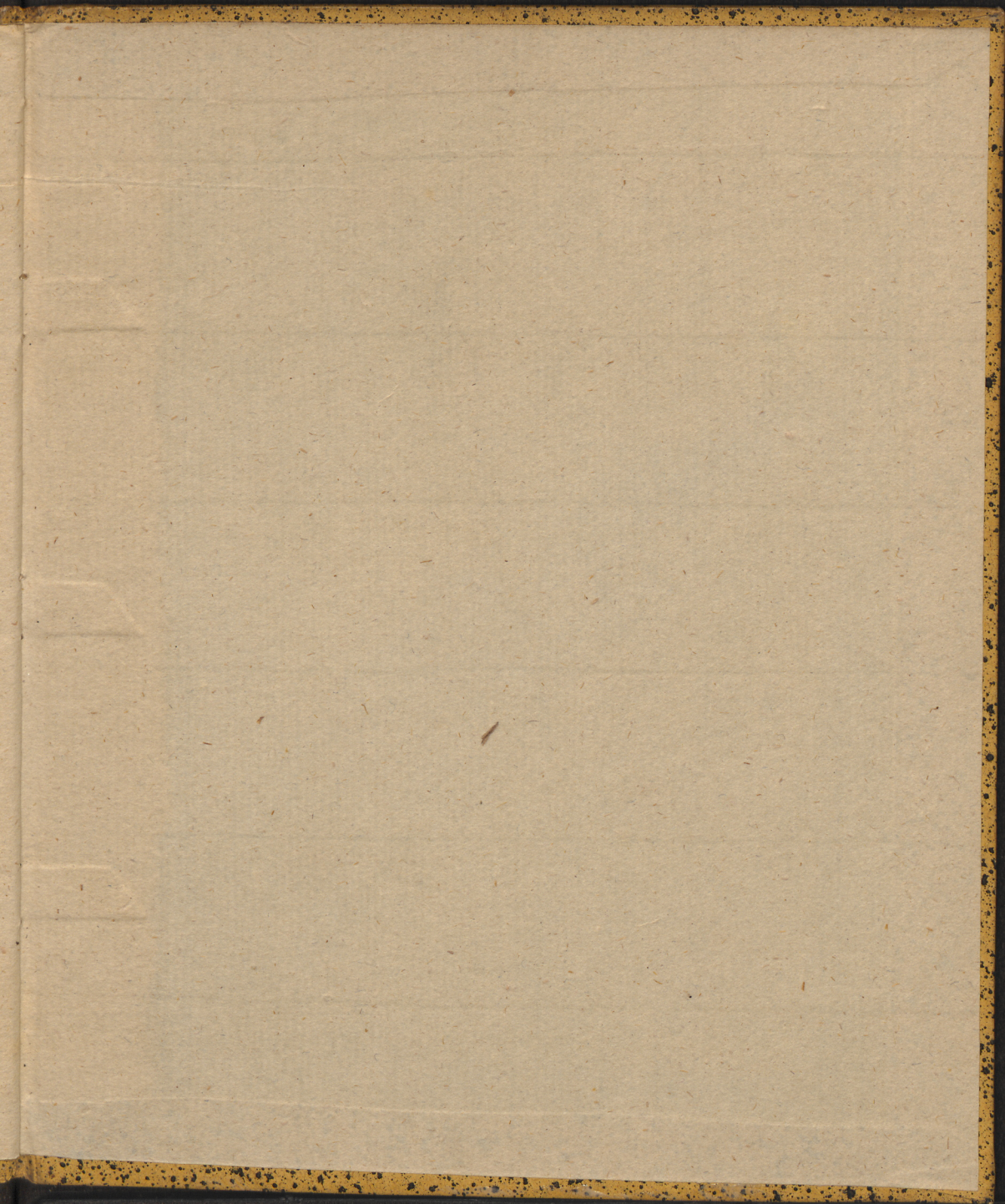
Cæterum, cum sepulturæ hodiernus destinatus
sit dies, quo ejusdem exuviæ, terræ, communi no-
stræ matri committendæ, nostri officii esse admo-
nemur, ut frequenti & prolixa præsentia exequias
honoremus. Senibus, Senioribus in vita, bene me-
ritis, lege divina & civili, præ aliis debetur honos,
quidni etiam post mortem, defunctis ipsa ingentia
merita functi, neminem ad id officii genus præstan-
dum, legnem esse sinent, quod ut officiosè
fiat, studiosè & peramanter con-
tendimus & enixè
rogamus,

*P. P. sub sigillo Facultatis Medicæ,
24. Februarii 1686.*

iratis præbebant indicia. Te
cum beati nostri Professoris conf
erâr, ex crassa pituita & viscida
pilante, orta, quod non tantum
ribus, & subsequenribus aliis fib
matibus, *duvula*, interdum *ixuei*
pererat virium exinanivit, sed ta
fit. Et hi fuerunt exitialiter com
tales & conjurati hostes in intern
stri Senioris unanimiter conspira
habuit desideratissimus noster C
ingentes virtutes & præclarissima
secula vivere dignus, si parceretur
id ipsum ei oneri forte non fuisset
quemque vita hodie non gravat & t
cissitudinibus atque calamitatibus
iis verò infesta præcipue, qui DEC
mum ab seculo abduxerunt, in qu
Noster. Nam quanta pietas reve
nis in eo fuerit, iis præcipue consta
ejus vitam, & qualis erat domi, con
Quoties amici eum nunc orantem,
sæpe & lacrymantem offenderunt,
merito tanti Viri jacturam & obitu
sar acerbum; verum cum divinæ ira
ducis eum & transitorijs hîsce exim

um in obi
phriticum
renes op
suis dolo
s sympto
quod su
è exhau
orbi, capi
Beati no
nc finem
propter
integra
, atque
quotum
s, tot vi
emper?
ve ani
fuerat
Numi
riorem
uerunt,
entem,
gemus
bisque
ni, ca
re me
liore

